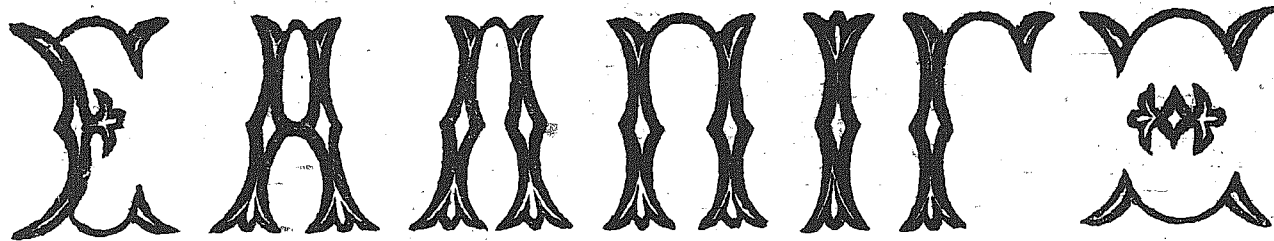

Συνδρομή ετησία
προπληρωτέα.
'Εν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου Σελ. 8
'Εν τοῖς χωρίοις 6
'Εν δὲ τῷ ἐξωτε-
ρῷ πρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι.
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατρίβαι κατ' ἀπο-
κοπὴν. --- "Ἀρθρα
σύμφωνα τῷ προ-
γράμματι, δωρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ.

Τώρα ὅτε μένεις ἡσυχος ἀπὸ τὰς συζητήσεις τῶν Βουλευτῶν, εὐδόκησον νὰ στρέψῃς πρὸς ἐμὲ τὰ ὦτά σου ἐπὶ μίαν στιγμὴν σεβαστῇ κυβέρνησις. Παράλογον δὲν θὰ ζητήσω· ἔχω μάλιστα τὴν ιδέαν ὅτι οὐδέποτε ὑπέπεσα εἰς τοιοῦτο σφάλμα, χωρὶς νὰ μὲ ἀναγκάσῃ ἄλλος καὶ μάλιστα σύ.

Ἡ δυστυχία ὡς βλέπεις μᾶς ἐπεσκέφθη φέτος τόσον ἔξαφνα, ὅσον ἔξαφνα τὴν 28 Ἰουνίου 1878 εὐρέθης σὺ εἰς Κύπρον. Καὶ σὲ μὲν, σὲ ὑπεδέχθημεν μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ, ὡς ἐνθυμεῖσαι, ἀλλ' εἰς τοιαύτην ἀνοησίαν δὲν ὑποπίπτομεν τώρα. Πλὴν ἡ ὑποδοχὴ τῆς κυρίας αὐτῆς γίνεται καὶ ἀκουσίως ἡμῶν. Καὶ λοιπὸν ἰδοὺ κατώκησε πλέον εἰς τὴν οἰκίαν μᾶς ἐνθεονίσθη πλέον ὡς βασιλίσσα τῆς Κύπρου, κηρύξασα πόλεμον ἐναντίον τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης ἡμῶν τῆς ὁποίας τοὺς ὑπηκόους προσπαθεῖ νὰ φυγαδεύσῃ καὶ ἀπαλλοτριώσῃ.

Τώρα ἡμεῖς περιμένομεν μετὰ περριεργίας νὰ ἴδωμεν, ποίους Μινωταύρους καὶ ποίους Πολυφήμους θὰ ἀντιτάξῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς Μεγαλειοτάτης Δυστυχίας, καὶ ἐὰν κατορθώσῃ ἡ ἰσχυρὰ καὶ πλουσία Κυβέρνησις μᾶς νὰ ἀντιπαρταχθῇ μετ' ἀρκούσης δυνάμεως, ὅπως μὴ χάσῃ οὐδὲ ἓνα ὑπήκοον.

Ἡμεῖς μὴ φέροντες μὲν βουλευτικὴν κίδαριν, ἀλλὰ μικρὸν δημοσιογραφικὸν ῥάκος ἐπὶ τοῦ βραχίονος, λαμβάνομεν ὡς ἐξ αὐτοῦ τὴν τόλμην, καὶ αὐτοχειροτόνητοι στρατηγοὶ δίδομεν τὰ σχέδια τῶν στρατηγημάτων δι' ὧν θέλει καθ' ἡμᾶς κατορθωθῇ ἡ κατατρόπωσις τοῦ ἔχθρου.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς νήσου συνεζητήθη χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ δυστυχία τῆς νήσου καὶ νὰ ὁρισθῶσιν ἐκτακτὰ τινὰ ἐξόδα δι' ἔργα ἀναγκαῖα ἐν τῇ νήσῳ, ὅπως διὰ τῆς ἐργασίας ἀποκτώσιν πολλοὶ δυστυχεῖς τὰ ἀναγκαῖα πρὸς συντήρησιν των. Πλὴν ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου πρέπει, ἂν ἦνε δυνατόν, νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ

μεγαλειτέρα καὶ περισσότερα ἔργα ἐν τῇ νήσῳ. Τοῦτο δὲ θὰ προξενήσῃ δύο μεγάλα καλὰ. Τὸ πρῶτον ὅτι θὰ ἐργάζωνται ὅλοι οἱ δυστυχεῖς καὶ νὰ ζῶσι, καὶ τὸ δεύτερον ὅτι τὸ ἡμερομίσθιον θὰ ἦνε μικρὸν καὶ θὰ ἐκτελῶνται τὰ ἔργα μὲ ὀλιγώτερα σχετικῶς ἐξόδα.

Προϋτάθη ἐν τῷ Νομοθετικῷ ὑπὸ ἀξιότιμου αἵρετοῦ μέλους ἵνα ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου συνάψῃ δάνειον 50 χιλ. λιρῶν πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς δυστυχεῖς καὶ συντήρησιν τούτων. Ἀγνοοῦμεν μέχρι τοῦδε τί ἡ Κυβέρνησις ἀπήντησεν. Ἡμεῖς ὅμως φρονοῦμεν ὅτι τὸ δάνειον τοῦτο, ἡ καὶ μεγαλειότερον ἀκόμη, νὰ γίνῃ μὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κύπρου, ἀλλὰ νὰ μὴ διανεμηθῇ ὁλόκληρον εἰς τοὺς δυστυχεῖς εἰμὴ μικρὰν μέρος μόνον δι' ἀγνοίας οἱ ὁποῖοι δὲν δύνανται νὰ ἐργάζωνται. Τὸ λοιπὸν δὲ τοῦ δανείου νὰ δαπανηθῇ εἰς διάφορα ἔργα, εἰς στρώσεις δηλ. ὁδῶν εἰς διάφορα μέρη τῆς νήσου, εἰς κατασκευὰς γεφυρῶν, εἰς οἰκοδομὰς ἀναγκαῖας κλ. κλ. διὰ νὰ γείνωσι δηλαδὴ ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου τόσα ἔργα ὅσα ἦσαν προωρισμένα νὰ γείνωσιν ἐντὸς πενταετίας. Τοιούτοτρόπως οἱ δυστυχεῖς θὰ διατηρηθῶσι χωρὶς νὰ δανεισθῶσι, τὸ δὲ πλεῖστον μέρος τοῦ δανείου θὰ τὸ χρεωσθῇ τὸ ταμεῖον τῆς Κύπρου διὰ νὰ τὸ ἐξοφλήσῃ ἐντὸς πενταετίας, ἐντὸς δηλ. τούτου καιροῦ καθ' ὃν ἦσαν προωρισμένα νὰ γείνωσι τὰ ἔργα.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι θὰ διατηρηθῶσι πράγματι οἱ δυστυχεῖς, ἐνῶ ἐὰν τὸ δάνειον διανεμηθῇ, ἐκτὸς τῶν δυσκολιῶν αἱ ὁποῖαι θὰ προκύψωσιν εἰς τὴν διανομὴν, μόλις ἀρκέσῃ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ ἀναλογισθῇ εἰς ἓνα ἕκαστον διὰ νὰ διατηρηθῇ οὗτος ἐπὶ 2—3 μῆνας. Ἐκτὸς τούτου, διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποδεικνύονται ποῖοι εἶνε οἱ πράγματι δυστυχεῖς, διότι οἱ τοιοῦτοι μόνον θὰ ὑπάγωσι νὰ ἐργάζωνται.

Εἰπομεν ὅμως ἀνωτέρω ὅτι μέρος τοῦ δανείου θὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς πράγματι μὴ δυναμένους νὰ ἐργάζωνται, ὡς καὶ εἰς ἀγορὰν σπόρου δοθησομένου

εἰς τοὺς πράγματι ἔχοντας τούτου ἀνάγκην.

Εἶνε λοιπὸν καλὴ ἡ ιδέα μου σεβαστῇ Κυβέρνησις ἢ ὄχι; Ἐὰν ἦνε καλὴ ἐμπρὸς πρόβῃθι εἰς τὸ ἔργον καὶ ἀδιάφορον ἐὰν τοῦτο δὲν καθυπεβλήθῃ εἰς τὸ Νομοθετικόν. Οὐδεὶς θὰ ἀντείπῃ. Ἐὰν ὅμως δὲν ἦνε καλὴ τότε ἄς καταχωρισθῇ καὶ αὕτη εἰς τὸ ἐξώφυλλον τοῦλάχιστον τοῦ «Μεγάλου Εὐχολογίου».

Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΝΑΠΑΣ.

ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ.

Ἡ πόλις Λεμησσός, ἀναλόγως τῆς μικρᾶς μὲν ἀλλ' ὑπαρχούσης ὅμως σχετικῆς εὐπορίας τῆς, ἀναλόγως τοῦ ὁσημέραι αὐξανομένου πληθυσμοῦ τῆς, ἀναλόγως τῆς ὅλοῦν αὐξήσεως ἀναπτύξεως τῶν κατὰ τὴν πόλιν εὐρίσκεται εἰς μεγάλην καὶ καταφανὴ δυσαναλογίαν πρὸς τοὺς ναοὺς τῆς καὶ ἰδίως τῇ Ἑνορίᾳ ἁγ. Νάπας, διότι ἡ Ἑνορία Καθολικῆς κατώρθωσε νὰ ἔχῃ καλὸν τέλος πάντων καὶ ἀναλόγως καλῶς ἐστολισμένον ναόν. Πᾶς ξένος, καὶ τοιοῦτοι συχνάζουσι πολλοὶ, ἐπισκεπτόμενος τὴν Λεμησσὸν, κατὰ μὲν τὰ ἄλλα ὁπωσοῦν δὲν δύναται νὰ κατακρίνῃ, ἀλλὰ ἐπισκεπτόμενος τὸν Ναὸν ἁγ. Νάπας, τῆς ὁποίας ἡ Ἑνορίαι εἶνε σχετικῶς πολυαριθμότεροι εὐπορώτεροι καὶ ἀναλόγως πλέον ἀνεπτυγμένοι δὲν δύναται ἢ ἐν ἐκ τῶν δύο νὰ ὑποθέσῃ· ἡ ὅτι οἱ κάτοικοι εἶνε ὅλως ἀδρανεῖς καὶ ἀδιάφοροι πρὸς πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον πᾶσα ἄλλη κοινωνία καὶ πόλις πρώτιστα καὶ μάλιστα φροντίζει, ἡ ὅτι ἡ δυστυχία τῆς Ἐκκλησίας εἶνε τιαύτη ὥστε εἰς τοὺς κατοίκους πάλιν ν' ἀντανακλᾶται πᾶσα κατάκρισις. Καὶ ὅμως τὸ μὲν πρῶτον ἐν μέρει μόνον ὑφίσταται, τὸ δὲ δεύτερον κατὰ τὸ πλεῖστον δὲν ὑφίσταται.

Οὕτω δυνάμεθα ἀπολογούμενοι νὰ εἰπώμεν, ἀλλὰ τί συμβαίνει λοιπὸν καὶ ἡ ιδέα αὕτη πρὸ πολλῶν χρόνων γεννηθεῖσα, ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἤδη ἀναβάλλεται; Ἀγνοοῦμεν καὶ ἡμεῖς ποῦ νὰ ἀποδώσωμεν τοῦτο, διὸ ἀφίνομεν τὸ παρελθὼν καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὸ ἐνεστώ.

Αναγκαίως λοιπόν όσημέραι άποκα-
θισταμένης τής μεγεθύνσεως του ναού
τούτου ή μάλλον τής οίκοδομής ναού
καταλλήλου και αναλόγου προς τε το
ποσόν και το ποιόν των εκκλησιαζο-
μένων κατοίκων τής Ένορίας και υπό
πάντων πλέον όμολογουμένου του τοι-
ούτου, δεν μένει άλλο βεβαίως ή να
υπολογισθί εκ των προτέρων το πο-
σόν το όποιον θα δαπανηθί και εάν
το ποσόν τούτο συμπληρωται, ή κα-
τά πλείστον τουλάχιστον μέρος, εκ της
χρηματικής του ναού περιουσίας, ή
εκείνης ήτις δύναται να συναθροισθί
άπό πωλήσεων μερικών μη άρκούντως
προσοδοφόρων κτημάτων τής Έκκλη-
σίας, και ή εκείνης ήτις δύναται να
συναθροισθί εκ συνδρομών, και δεύτε-
ρον να όρισθί ο κατάλληλος προς έ-
ναρξιν του έργου καιρός. Και ο μόν
καταλληλότερος καιρός ως άπεφάναντο
κατ' αὐτάς πλείστοι όρθως φρονούντες
είνε ο παρών διά δύο σπουδαίους λόγους:
α'. ότι τα ήμερομίσθια θα ήνε σχετι-
κώς μικρά και β'. ότι θα άνοιχθί έρ-
γασία διά πολλούς δυστυχείς. Το χρη-
ματικόν όμως ποσόν δεν θα ήνε βε-
βαίως άρκετόν ώστε να καλύψι άπασαν
την δαπάνην. Δέον δε προς τούτοις να
έχωμεν υπό όψιν ότι κατά το παρόν
έτος είνε δύσκολον να άθροισθώσι και
όσα γρόσια ή Έκκλησία έχει εις τους
τόκους. Πλην μήπως και όσα θα δα-
πανηθώσι προς τελείωσιν του έργου θα
δαπανηθώσιν έντός ενός έτους; Άπαι-
τούνται τουλάχιστον τρία έτη διά να
τελειώση μόνος ο ναός. Από εκτά-
κτους λοιπόν συνδρομάς, από κανέν λα-
χείον το όποιον δύναται υπέρ τής Έκ-
κλησίας να γείνη, και από κανέν δάνειον
το όποιον επί τέλους δύναται να κάμη
ή Έκκλησία, πιστεύομεν ότι θα συμ-
πληρωθί το απαιτούμενον ποσόν. Έ-
πειτα, το πᾶν είνε να γίνη έναρξίς κα-
τόπιν άδύνατον να μη προχωρή το έργον,
χάρις μάλιστα εις την αείποτε διακρι-
νομένην των κατοίκων φιλοτιμίαν.

Έως ποτε λοιπόν να αναβάλλεται
μία τοιαύτη επιθυμία, και ανάγκη μά-
λιστα, πρό πολλού διαδηλωθείσα; Έμ-
πρός εις το έργον και ο Θεός βοηθός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ίδου και ή άνοιξις. Τώρα θα ίδωμεν ταίς πα-
λικαριαίς των Δυνάμεων σχεδόν όλων αι όποιαι
καθ' όλον τον χειμώνα έλλείπει άστρατών και
βροντών άνελαβον εκείνοι να άστράπτωσι και
να βροντώσι τα καταχθόνια έπλάτων. Εξάλι-
σαν τον κόσμον όλον από τους θορύβους και τας
φωνάς. Ίδου λοιπόν ή Ρόδος, εμπρός εις το
πρόδημα. Άλλά ποία θα τολμήση να βίβη
πρώτη τον κύβον; έδώ είνε το ζήτημα, διότι την απαιτουμένην καθαρίαν.

εις σπινθήρ θα ανάψι πυρκαϊάν από άκρου
έως άκρου τής Ευρώπης. Είνε λοιπόν επι-
θυμητή μία τοιαύτη πυρκαϊά;

Πολλάς φορές αι συγκρούσεις των μεγάλων
ώφελουν τους μικρούς όχι όλίγον. Καθόλου
παράδοξον έν τη άνεμοζάλη εκείνη του παι-
γνιδίου καθ' ήν θα βρίσκονται υπό των μεγά-
λων ως σφαίραι παιγνιδίου αι Έπαρχίαι και
τά κρατίδια, να πέση μία τοιαύτη σφαίρα και
εις την αυλήν ήμών των γειτόνων, και τότε
ιδού πως σείρουν τας σφαίρας! μίαν εις το
χέρι εκείνου να άφίγη και την άλλην την
όποιαν κρατεί, και μίαν εις την κεφαλήν του
άλλου να πέσῃ, και εκείνη την όποιαν έρρι-
ψησε και οὕτω καθέξῃς άχρις ότου αι αιώνας
ταϊζόμεναι σφαίραι λάβωσι την δέσυσαν έν
τῷ έρμακῷ θέσιν των και άναπαυθώσι. Με
τέτοιον λοιπόν μμάτι βλέπομεν ήμεις την
έπαρχιοσφαιρομαχίαν και υπό τοιαύτην ιδέαν
άναφωνοῦμεν, εμπρός λοιπόν! Άλλά και τα
μάτια μας τέσσαρα φίλοι ΣΕΙΣ οι γείτονες
και παραμονεύετε όπισθεν του κυκλοεύου
παραπετάσματός σας μετά τής μεγαλειτέρας
προσοχής.

Αί τηλεγραφικαί ειδήσεις έχουσιν
ως εξής:

17.3.87.—Ο Ουόλφ και ο Κισμύλ πα-
ρα-συνεζήτησαν το Σάββατον επί τη εκθέσεως του
Μουκτάρ πασά διά το Αιγυπτιακόν στρατόν.
—Ο αυτοκράτωρ τής Γερμανίας υπορέει
άπό κρυολόγημα.—Η Κανταβρυγία εκέδρησε
την λεμβοδρομίαν του πανεπιστημίου.—Ε-
παναστατική συνομοσία άνεκαλύφθη έν Μα-
δρίτη. πολλαί συλλήψεις έγινοντο εκεί έν
Βαρκελώνη και εις άλλα μέρη.—Ο Σάγγαρ
εις έπερώτησιν έν τη Βουλή των Κοινοτήτων
εξέφρασε την έλπίδα ότι ή κατάστασις των
συνόρων του Σουδάν θα επιτρέψη την ελάττω-
σιν των στρατευμάτων έν Άσσόαν κατά το
θέρος.—Ο Χάβας λέγει ότι εκ Καθούλης
άγγέλλεται ότι οι Ρώσοι άπειλοῦσι την Χε-
ράττην, ο δε Έμίρης έστειλε 10 χιλ. άνδρας
προς ένίσχυσιν τής φρουράς.—Νέα προσβολή
κατά τής ζωής του Τσάρου άλλ' άπέτυχεν.
έλλείπουσι πληροφορίαι.—Η Βουλγαρική ά-
νθηγεμενεία δυσπιστῶσα προς τους άρχηγούς
του στρατού έστειλε τον Στόικωφ εις Βιέννην
μέ ειδικήν έντολήν.—Αί μεταξύ Ουόλφ και
Κισμύλ πασά διαπραγματεύσεις περί Αιγύπτου
βαίνουνσι καλῶς διεκόπησαν κατ' αὐτάς προ-
σωρινῶς, άχρις ου ληφθώσι σχετικά του
Μουκτάρ πασά εκθέσεις.—Διαψεύδεται ή κατά
τής ζωής του Τσάρου νέα απόπειρα.—Νέα
έπαναστασις έν Βουλγαρία.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Διά τής Έφημερίδος τής Κυβερνη-
σεως ή Α. Έξ. ο Μ. Άρμοστής δια-
τάττει Ιατρικήν επιθεώρησιν πασών των
άπό Συρίας και Αιγύπτου προσελευσάντων
ένεκεν τής εις τα μέρη έκείνα δια-
χούσης εύφλογίας. Έάν επί τινος πεί-
ου φανή υποπτόν τι κρούσμα εις τινά
των επιβατών, δεν θα επιτρέπεται ή
έλευθεροκοινωνία, θα πέμπεται δέ ο
πλοίον εις Λάρνακα διά να κείνη έκεί
την απαιτουμένην καθαρίαν.

Του νέου άξιοτ. Δημάρχου μας ήρ-
ξατο άμέσως γινομένη έπαισθητή ή
υπέρ τής πόλεως μέριμνά του. Πρώτον
πάντων ήρξατο από του πρώτην πράγ-
ματι φροντίδα απαιτούντος, δηλ. τής
καθαριότητος τής πόλεως. Ποσκούπιδα
και ακαθαρσίαι συνηθροισμένοι και
στιβασμένοι πρό πολλών μηνών εις
τινας γωνίας και άπόκεντρα τής πό-
λεως μέρη έν διαστήματι 3—4 ήμερών
εξηφανίσθησαν. Εις τους όδοκαθαριστάς
παρατηρεί τις περισσότεράν δουρίαν και
ειλικρινετέραν διαθεσιν περί το έργον
των, όπερ όηλοι άσπληροτέραι και έν-
τονωτέραν έντολήν. Μίαν μόνον ιδέαν
όσον άφορβ. την καθαριότητα καθυ-
ποβάλλομεν ταπεινῶς τῷ τε άξιοτ.
Δημάρχῳ και τῷ δημοτικῷ συμβου-
λίῳ. Ως γνωστόν οι όδοσκουπισται λί-
αν πρώτ, και οὕτω πρέπει, καθαρίζου-
σι τας όδους. Μετά ταῦτα όμως οι υ-
πηρέται των εικιών σκαυρίζοντες τας
οίκιας εκθέτουσιν εις τα πεζοδρόμια τα
ποσκούπιδα εις την διάθεσιν των κυνῶν
οἷτινες όλην την ήμέραν τα σκαρπῶσιν
έντός των όδων, διότι αι συναθροίζουσαι
αὐτά άμαξαι έπέρασαν πλέον. Έν εκ
των δύο λοιπόν πρέπει να γίνη ή να γί-
νη διαταγή να μη εξαγώνται των οικί-
ων τα ποσκούπιδα το πρώτ αλλά το
επείρασεν πρώτ διερχόμεναι άμαξαι, ή
αι άμαξαι να διαταχθώσι να περιφέ-
ρωνται όλίγον άργά. Το πρώτον όμως
θεωροῦμεν καταλληλότερον διότι αι
άμαξαι, προϊούσης τής ήμέρας δεν δύ-
νανται πολλάκις να περιφέρωνται εις
τας στενάς μάλιστα όδους μας κωλυό-
μεναι υπό των κατερχομένων εις την
πόλιν φορτηγῶν ζῶων.

Χθές Κυριακήν (22 Ισταμένου) έξε-
λέγησαν εις Σκάλαν ως αντιπρόσωποι
διά την εκλογήν Μητροπολίτου οι κ. κ.
Δ. Δημητρίου, Ν. Ρούσος, και Γ. Κων-
σταντινίδης.

Το παρελθόν Σάββατον (21 Ισταμέ-
νου) ή ιερά εικὼν τής Παναγίας Κυ-
κου μετακομίσθη εκ της Μονής εις το
παρά την Λευκωσίαν Μετόχιον συνεπεία
αναφοράς προς τούτο των Λευκωσια-
τών εις την Α. Μακαριότητα.

Και έν πρωτοφανές δι' ήμας. Πρό όλίγων
ήμερών εις το παράλιον άντικρύ τής Βάλλιας
(έρος Καρπατίου), εύρέθη φιάλη καλῶς
πρωματισμένη, έντός τής όποιας υπήρχεν
επιτολή εις Όλλανδικήν ως λέγεται γλῶσ-
σάν. Η φιάλη έστάλη εις τον Διοικητήν Άμ-
στέρδαμτος οὗτος δε την έστειλεν εις Λευκω-
σαν διά να εξηγηθί το έμπεριεχόμενον τής
επιστολής. Αφού γνωσθί τούτο θέλομεν το
δημοσιεύσῃ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Προσκαλούνται οί Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί τῆς πόλεως Λεμεσσοῦ ὅπως συνέλθωσι τὴν προσεχῆ Τετάρτην (25 ἰσταμένου) περὶ ὥραν 2 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου Ἀγίας Νάπας ἵνα ἐκλέξωσι, συμφώνως πρὸς τὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἀ. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τρεῖς ἀντιπροσώπους μεταξομένων εἰς Λευκωσίαν κατὰ τὴν ἐβδομάδα τοῦ Πάσχα διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ μελλόντος Μητροπολίτου Κιτίου.

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως Λεμεσσοῦ, 21 Μαρτίου 87.

Ὁ Ἐξάρχος Θεοφύλακτος.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ.

Ὁ Κύριος Πατριάρχης Ἡλίας ἔλαβεν ὁδηγίαν παρὰ τοῦ συνταγματάρχου Stewart νὰ ἐκποιήσῃ τὰ διάφορα ἐπιπλά του, τὰ ὅποια θέλουσι δημοπρατηθῇ εἰς τὰ κατὰστῆματα τοῦ κ. Γ. Ρωσσίδου τὴν Μεγάλῃν Πέμπτην (21⁴ Ἀπριλίου) ἀπὸ τῆς 10.30 ὥρ. π.μ.

Ὁ Πανοσιώτατος ἁγ. Ἐξάρχος τοῦ θρόνου Κιτιέων ἐπεμύεν ἡμῖν τὴν

Ἀξιότιμὴ κ. συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Τὰ ἐπὶ χάτως δημοσιευθέντα περὶ τῶν θροονικῶν εισοδημάτων καὶ ἐξόδων με ἀναγκάζουσι νὰ ἀπευθύνω ὑμῖν τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς, ἅς παρακαλῶ νὰ ἐνταρτυθῇτε νὰ φιλοξενησῇτε εἰς τὴν ἐμετέραν ἐφημερίδα.

Τὰ βιβλία τῆς Μητροπόλεως οὐδέποτε ἦσαν «ἄδυνα, ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεξερεύνητα», καθόσον ὁ ἀοίδιμος γέροντάς μου Μητροπολίτης Κυπριαδὸς πολλὰ καὶ πρότερον καὶ πρὸ τριῶν ἐτῶν, ἂν ἐνθυμῇσθε, προσεκάλεσε καὶ τοὺς πολίτας καὶ τοὺς ἐπαρχιώτας τοῦ ὅλου ὅπως δι ἀντιπροσώπων των παραστῶσι καὶ ἐξελέγξωσι τοὺς διαφόρους λογαριασμοὺς τῆς Μητροπόλεως καὶ φροντίσωσιν αὐτοὶ περὶ καταλλήλοτέρας διευθύνσεως των τῆς Μητροπόλεως, ἂν ἐνόμισαν ὅτι αὕτη δὲν εἶχε καλῶς, ὥστε ἐν ταύταις μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας, ἐκλεχθῆσομεν σὺν Θεῷ, νέον Μητροπολίτην, θὰ τεθῇ καὶ πάλιν εἰς τὴν διάθεσιν καὶ αὐτοῦ, καὶ τῆς καταρτισθῆσομένης ἐπιτροπῆς.

Δραττόμενος δὲ τῆς παρούσης εὐκαιρίας, διαβεβαιῶ ὑμᾶς ὅτι τὰ διάφορα κοινὰ τῶν εισοδημάτων, ἅτινα ἐσημειώσατε ἐν τῷ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν ἀριθ. 112 σὺν δόλῳ εἶναι ἀκριβῆ, ὁ ἀνώτατος δὲ μέσος ὅρος τῶν κοινῶν αὐτῶν εἶναι ὁ δημοσιευθεὶς ἐν τῷ δὲν ἐμάθομεν ὑβρίζειν. Τῷ συνιστῶμεν ἀριθ. 317 τῆς «Ἀληθείας», ἐπίσης δὲ μόνον θερμῶς νὰ ἐξακολουθήσῃ τοὺς μακαίους ὁ μέσος ὅρος τῶν ἐτησίων δαπανῶν κρινόντες περιπάτους του. Εὐτυχῶς δὲ

ἐν τῇ Μητροπόλει Λεμεσσοῦ εἶναι ὁ σημειωθεὶς ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς «Ἀληθείας». Αἱ περὶ τούτων λεπτομέρειαι, ὡς εἶπον, τεθίσονται ἐν καιρῷ τῷ δέοντι ἐνώπιον τοῦ νέου Μητροπολίτου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπαρχίας.

Ταῦτα παρακαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσῃτε χάριν τῆς ἀληθείας.

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως Λεμεσσοῦ, 20 Μαρτίου 87.

Ὁ Ἐξάρχος Θεοφύλακτος.

Ἀπ. 2.—Ὅταν, λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἀδικαιολογήτου σκληρᾶς ἐπιτροπῆς τῆς «Ἀληθείας» (Ἀρ. 317) καὶ ἐκ τῆς ἀδικαιολογήτου ἐπιτροπῆς τῆς «Ἀληθείας» ἡμεῖς «ἄδυνα, ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεξερεύνητα» ἐγράψαμεν τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνον τὴν ἀλήθειαν. Ἐπαναλαμβάνομεν δὲ καὶ σήμερον ὅτι εἶνε «ἄδυνα, ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεξερεύνητα» διότι τίς ποτε τὰ ἡρευνήσῃ; τίς τὰ ἐξελέγξῃ; Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ὅτι προσεκαλούμετο πρὸς ἐξελέγξιν ἀντιπρόσωποι κλ. ἀφῆσάτε τα παρακαλῶ πρὸς τὸ παρὸν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐντὸς δεκαοκταετίας ὡς καὶ ἐν ταῖς προηγουμέναις ἐκατονταετίαις δὲν καταρθώθη ἔστω καὶ μία ἐξέτασις τῶν τοιούτων, τὸ δὲ σύστημα ἐξηκολούθει ἀναλλοίωτον. Πλὴν τίνα ἐμειψίθη ὅτι ἐξ αἰτίας ἐκείνου εἶνε «ἄδυνα, ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεξερεύνητα»; Περιωρίσθη Πανοσιώτατε Ἐξάρχος εἰς τὴν κατάκρισιν τοῦ προκρινόντος συστήματος καὶ οὐχὶ τοῦ δεινός ἢ τοῦ δεινὸς προσώπου. Τὴν διαστροφὴν ταύτην τῶν γραφομένων μας τὴν ἔκαμαν καὶ προσπαθοῦν εἰσεῖν νὰ τὴν κάμωσιν ἐξηγούμενοι τινές. Εἰς ποῖον μέρος τῶν γραφομένων μας εὗρετε μομφὴν κατὰ τοῦ μακαρίτου προισταμένου σας; Ἀλλ' ἐν ἡ πράξει αὐτῇ καθ' ἑαυτήν, ἡ ἀπαρίθμησης δηλονότι τῶν ἐτησίων εισοδημάτων ἀναβαινόντων κατὰ τὰ κατὰστιχα μέχρι τοῦ ποσοῦ 640 λιβρῶν (ἀντὶ 700 ὡς τὸ πρῶτον ἐν συμπεράσματι ἐλέγουν) ἔστω καὶ 600, (ἡ διαφορά νομίζω δὲν εἶνε μεγάλη) καὶ ὁ θαυμασμός διὰ τὸ ποσὸν τῶν ἐτησίων ἐξόδων (218 λιβρῶν) διὰ Μητροπολίτην ἡμεῖς τὸν πρῶτον ἐρῶς τοῦ ἐτους εἶνε κλειστή, ἂν λέγω τοῦτο φέρῃ τι τὸ μεμπτὸν κατὰ τοῦ δεινός ἢ τοῦ δεινός, ἀδιάφορον τοῦτο. Ἀρκεῖ ὅτι ἄλλοι μὲν υποθαλπουν ἡμεῖς δὲ ἀπεφύγομεν νὰ διατυπώσωμεν τοιαύτην μομφήν. Ἡμεῖς εἴμεθα μόνον εὐχριστῆμενοι ὅτι ἡ ἀπαρίθμησης ἦν ἐν συμπεράσματι ὡς πολλάκις ἐπανελάβομεν ἐκάμαμεν, ἔγεινεν ἀφορμὴ νὰ γνωστῇ ἐξ αὐτῶν τῶν καταστίχων τὸ τε εισόδημα καὶ ἡ δαπάνη ἵνα πρὸ τῆς ἐκλογῆς νέου Μητροπολίτου ληθῶσι τὰ κατὰλληλα καὶ ἀνάλογα πρὸς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν μέτρα ἀρῶν μάλιστα ὡς ἐσπεύσατε νὰ δηλώσῃτε «τὰ κατὰστιχα ἐνώπιον μόνον τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῆς ἐκλεχθῆσομένης ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ τεθῶσιν.» Ἐὰν δὲ τὸ ὅτι μεταξὺ τοῦ ὅτι εἴπομεν καὶ τοῦ πραγματικοῦ εἶνε 50 ἢ καὶ 100 λιβρα διαφορά, δικαιολογῇ τὴν τσακυτὴν καθ' ἡμῶν καταφορὰν ἅς κρίνῃ τὸ δημόσιον. Ἡμεῖς ἀδιαφοροῦμεν.

Ἡ ἀναίρεσις σας λοιπὸν αὕτη Πανοσιώτατε Ἐξάρχος ἀναφερόμενη μόνον εἰς τὴν πρῶτην ἐν συμπεράσματι ἀπαρίθμησην μας εἶνε καὶ ἀκαίρος καὶ ἀδικαιολόγητος. Εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 115 φύλλον μας εἰς τὸ ὅποιον ἀνέγραψτε τὰς λέξεις «ἄδυνα, ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεξερεύνητα» δὲν εἶδατε ὅτι παρεδόχθημεν ὅσα ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 317 «Ἀληθείᾳ» κατ' ἀνωτάτην μέσον ὅρον ἐσημειώθησαν καὶ ὡς τὸ ποσὸν κατ' ἐλάχιστον ἠλαττώθη; Ἐπιτρέψατε ὅμως ἡμῖν ἐν τῇ ἐκείνῃ νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι, ὑπὸ τριῶν πολιτῶν, γνωστὸν σᾶς πιστεύω, ἐνεταλμὴν νὰ σᾶς ἐρωτήσωμεν πῶς ἔγκειται τὸ λάθος, εἰς ὑμᾶς εἰπόντα πρὸς αὐτοὺς, προσελθόντας πρὸς ἐκλογὴν τῆς Ἐπιτροπῆς ὅταν ὑπεδείκνυν ἡ Μακαριότης του, ὅτι τὰ ἐτήσια εισοδήματα κατὰ μέσον ὅρον ἀνέρχονται ἀπὸ 75—90 χιλιάδας, ἢ εἰς τὰ κατὰστιχα;

Τί νὰ ἀπαντήσωμεν τώρα καὶ εἰς τὸν δοκησίσοφον ἄξιον τῷ ὄντι τοῦ πρώτου Ρωπαίου βραβεῖον ὑβριστὴν Ν. Δ. Φραγκοῦδην; Ὑβρεῖς ἀν' ὕβρεων; Δυστυχῶς μόνον θερμῶς νὰ ἐξακολουθήσῃ τοὺς μακαίους ὁ μέσος ὅρος τῶν ἐτησίων δαπανῶν κρινόντες περιπάτους του. Εὐτυχῶς δὲ

ἡμᾶς τὸ ὑβρεολόγιόν του στολίζει ὡς κορωνίδα τῇ ὑπογραφῇ του ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ μὴ γνωρίζοντες τὸν ἄνδρα, καὶ οἱ μὴ ἀναγινώσκοντες τῆς «Σάλπιγγος» πιθανὸν νὰ νομίσωσιν ὡς βασιμους καὶ ἀληθεῖς τὰς κατηγορίας ἐφ' ὧν στηρίζει τὰς καθ' ἡμῶν ὕβρεις του, τὸν προσκαλοῦμεν ἂν φέρῃ ἴσχυος φιλοτιμίας καὶ λογικῆς νὰ μᾶς ἀποδείξῃ α'. ἐξ ὧν περὶ τοῦ ζητήματος ἐγράψαμεν μίαν παράγραφον, μίαν φράσιν ἢ μίαν λέξιν δι' ἧς κατακρίνομεν τὴν διαχείρισιν τοῦ μακαρίτου β'. καὶ μᾶς εἴπῃ ἐὰν τὴν ἐν συμπεράσματι ἀπαρίθμησην μας κακώρη καὶ αὐτὸς ὡς βοηθὸς τῶν ἄλλων (ὥσα φαίνεται ὅτι ἐβύπησε) ἢ ἐκείνην ἢ παρεδόχθημεν ἐκ τῆς «Ἀληθείας», καὶ γ'. νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι κατακρίνει καὶ ὁ ἴδιος τὴν «Ἀληθείαν» (ἐδῶ κοιμᾶται φαίνεται) διότι ἐκείνη ἀνεκάλυψε τὰ ἐξόδα ἀπερ ὁμολογεῖ αὐτὸς «ἀνακριβῆ καὶ ὑπερβολικά» ἢ «Σάλπιγγε» περὶ τῶν αὐτῶν ἐξόδων ἔλεγεν. Ἐὰν ταῦτα ἀνθ' ὧν μᾶς ὑβρίζει δὲν τ' ἀποδείξῃ ὡς ἀληθῆ, τότε ἐν τῷ πνεύματι τῶν μὴ γνωρίζοντων αὐτὸν θὰ λάβῃ βεβαίως τὴν ἀνήκουσαν θέσιν.

Κύριε Φραγκοῦδη! Ἐὰν σεῖς οἱ εὐτυχῶς ἐπὶ τῶν δακτύλων μετροῦμενοι τοιοῦτοτρόπως ὑπερασπίζεσθε τοὺς φίλους σας προτιμότερον ἐντίμως νὰ σᾶς ἔχῃ τις ἐχθρούς. Σᾶς συνιστῶμεν θερμῶς κύριοι νὰ μὴ δοκιμάζετε τὸ ὀλιγώτερον μὲν ἀλλ' εἰλικρινέστερον τοῦ ἰδικοῦ σας σέβας μὴς πρὸς τεθνεώτας καὶ μάλιστα τοιούτους, καὶ νὰ παύσητε προκαλοῦντες πράγματα τὰ ὅποια φαίνεσθε ὅτι ἀποφεύγετε. Ἀλάσσει ὅμως τὸ πρᾶγμα ἐὰν ὑπὸ τὴν προσωπίδα ὑπερασπιστῶν δῶθεν, καὶ οὐδεὶς προσβάλλοντος, προσπαθῇτε νὰ προκλύσητε μνημῶς. Διατυπώσατε τοῦτο ἐν ἀπαξ καὶ σᾶς ὀρκίζομεθα ὅτι ἡμεῖς οὐδὲν θὰ γράψωμεν. θὰ παραχωρήσωμεν μόνον, χάριν τῶν ὕβρεων ἅς παραλόγως καὶ ὑπὸ πάθος ἐκτοξεύετε καθ' ἡμῶν, εἰς τὸ ρεῦμα τῆς κοινῆς γνώμης τὸ φύλλον ἡμῶν καὶ οὐδὲν πλέον. Τότε δὲ πράγματι θὰ ἴδωμεν τὸ ἰσχυρὸν τῆς φιλλας σας καὶ τὴν δύναμιν τῆς ὑπερασπίσεώς σας ἢν ἀδίκως καὶ ἀλόγως κατασωτεύετε ἑν.

Ἐπειδὴ, ὡς ἐκ τῆς ἀνομβρίας, δὲν εὐρυσκεται τροφή διὰ τὰ πρόβατα, κινδυνεύουν πολλὰ τοιαῦτα νὰ ἀπολεσθῶσι. Συνεπεὶα τοῦτον τὰ χωρία Καλὸν Χωρίον, Λοβαράς, Γεράσα, καὶ Ἀψοῦ ἐστεῖλαι τὴν παρὰ πόδας ἀναφορὰν πρὸς τοὺς βουλευτὰς ὅπως τοῖς ἐπιτραπῇ ἡ βόσκησις τῶν προβάτων ἅς δάσος τὸ ὅποιον ἄλλοτε ἦτο κτήμα τῶν χωρίων τούτων πρὸς βόσκησιν τῶν προβάτων των ταῦτα δὲ ὠροθετήθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἥτις ἐνώλυσεν τὴν ἐν αὐτῷ βόσκησιν. Πιστεῖν ὅμως ὅτι ἡ εἰς τὴν ἀναφορὰν των ταύτην ἀπάντησις θὰ εἴνε ἀρνητικὴ.

Ἀξιότιμοι Κύριοι ἀντιπρόσωποι,

Ἀναφερόμεθα εὐσεβάτως πρὸς ὑμᾶς ἐξαπολύμενοι τὴν ἀρωγὴν ὑμῶν πρὸς πρόληψιν τῆς καταστροφῆς ἡμῶν ἢν ἡ παραινόμενη ἀνομβρία ἐπιδιώκει, ὅπως ἐνεργήσῃτε ὅπου δεῖ καὶ ὡς δεῖ ἵνα ἐπιτραπῇ ἡμῖν ἐπὶ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον νὰ βόσκωμεν τὰ ζῶα μας εἰς τὸ περίεξ ἡμῶν ἰδιόκτητον ἄλλοτε δάσος, εἰς δ' ἀνέκαθεν ἐβόσκομεν αὐτὰ, τὰ ὅποια σήμερον ἤρξαντο θνήσκοντα δι' ἐλλείψιν τροφῆς.

Ἐλπίζοντες εἰς τὴν ἐνέργειάν σας διατελούμεν κτλ. (Ἐκονταὶ ἀσφαγίδες καὶ αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ρηθέντων χωρίων).

Τῇ συντάξει τῆς « Σάλπιγγος »

(Λάρινα, 29 Μαρτίου 1887.)

ΣΤΑΥΡΩΘΗΤΩ Η ΚΥΠΡΟΣ.

Θεός καὶ ἄνθρωποι, μὲ τὰ ὄργανα τῆς κατατροφῆς ἐν χερσίν, ἐπιμένουν νὰ ἀναγκάσουν τὸν δυστυχῆ Κύπριον νὰ ζητήσῃ ἄστυλόν ἢ εἰς ξένην γῆν διὰ τοῦ ἐκπατρισμοῦ, ἢ εἰς τὰ παλάτια τοῦ Χάρωνος διὰ τῆς πείνης.

Ἡ τύχη, ἡ προκαλοῦσα τὰς εὐτυχίας, ἐταξείδευσε πρὸ πολλοῦ ἐκ τῆς Κύπρου, ἐξεπατρίσθη, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐλπίδος ἐπιστροφῆς, οἱ δὲ δύο Ἐφιέλται, ἐκπατρισμός καὶ πείνα ἐζήτησαν ἐνταῦθα τὴν κατοικίαν των.

Ἀνάγκη νὰ σκεφθῶμεν ὅποια τὰ ληπτέα μέτρα διὰ τὴν ἐξόντωσιν τῶν δύο τούτων Ἐφιαλτῶν, καὶ τὰ μέτρα ταῦτα νὰ καθυποβάλωμεν τῇ Σεβαστῇ Κυβερνήσει διὰ ζωῆς φωνῆς, διότι ὅπου ἔχει τὰ πράγματα, σιγὰ ὁ λόγος. Γὰρ ἀπολύτως ἀναγκάζει μέτρα κατὰ τὴν γνώμην των ἐμπειροτέρων εἰς τὰ ἐξῆς:

Ἀναστολὴ τῆς εἰσπραξέως τῶν φόρων ἐκ τῶν ἀπόρων.

Συνομολογήσις δημοσίου δανείου, οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 100,000 Ἀγγλικῶν Λιρῶν.

Προμήθειαι ἐγκαίρους σιτηρῶν, πρὸς σποράν διὰ τὸ ἐπὶν ἔτος.

Ἰδρυσις συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, δυναμένης νὰ γνωρίσῃ ποῖοι σπόροι εἰσὶν οἱ κατάλληλοι καὶ ποῖα ἡ ἐποχὴ πρὸς μερισμὸν, καὶ ποῖος ὁ τρόπος τοῦ μερισμοῦ.

Τὰ ρηθέντα μέτρα, αὐτὰ καὶ μόνα δύνανται νὰ θεωρηθῶσι σωτήρια διὰ τὴν ψυχροκαρδοῦσαν Κύπρον, διότι ἄνευ τῆς ἀναστολῆς τῶν φόρων, ὁ φορολογούμενος θὰ στερηθῇ τῆς ὅλης περιουσίας του, χωρὶς νὰ ὠφεληθῇ ἐκ ἐπιμονῆς ταύτης ἡ Κυβέρνησις οὔτε ὅβολόν, καὶ ἔστω ὡς παραδειγμα τὸ πρόσφατον γεγονός, καθ' ὃ δυσπραγηθέντες οἱ κατατρεχθέντες βόδες χωρικοῦ, ἐπωλήθησαν ἀντὶ 174 γροσίων, τιμὴν κατωτέραν κατὰ 22 γρ. τῆς ἐπ' ὀλίγον διαστήματι τῆς δημοπρατήσεως των διατροφῆς των εἰς τὸ χάνιον, καὶ τὰ ὅποια ἀπεποιεῖτο ἡ Κυβέρνησις νὰ πληρώσῃ, ὡς ποπανοποροῖ διὰ τὴν ἐπιμονὴν τῆς.

Ἄνευ τῆς συνομολογήσεως δανείου, ἡ Κυβέρνησις ποῦτον θὰ εὐρεθῇ εἰς δυσχερὴ θέσιν ἀπέναντι τῶν ὑπομιθίων τῆς καὶ ὁ χωρικός θὰ μείνῃ ἄνευ σποράς κατὰ τὸ ἐπὶν ἔτος, τοῦτο τὸ ὅποιον συντελεῖ εἰς τὴν παντελὴ καταστροφὴν ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων.

Ἄνευ τῆς ἐγκαίρου προμήθειαι τῶν σιτηρῶν, θὰ μείνωμεν ἔξω τοῦ Νυμφῶνος Χριστοῦ διότι κατὰ Σεπτέμβριον πιστεύομεν ὅτι τὰ πάντα πρέπει νὰ ὦσιν ἐτοιμα ἄλλως δὲν ὠφελεῖ ἡ προμήθειαι τούτων.

Ἄνευ τῆς ἰδρύσεως Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, πιστεύομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ δυσκολευθῇ νὰ εὕρῃ τὰ πρόσφορα μέσα ἀποθηκεύσεως σιτηρῶν ἐν καταλλήλως τόποις, ἐξευρέσεως ἀρμόδιων σπόρων ἐχόντων σχέσιν μὲ τὸ κλίμα τῆς νήσου, καὶ ἐν ἐναντία περιπτώσει νὰ ἀλλαχθῇ ὁ ξένος σπόρος καὶ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ ἐντοπίου, ἔστω καὶ ἀδυνάτου, ὡς ἐκ τῆς ἐπελθούσης ἀνομβρίας.

Πατριωταί, ὁ καιρὸς ἐπείγει, ἡ πείνα ἀπλόνει τὰ μαῦρα, συννεφάτης οὐσα ἐπιτομή νὰ σκεπᾶται τὰ πρόσωπα τῶν ἀδελφῶν μας νησιωτῶν προσέλθομεν λοιπὸν μετὰ σεβασμοῦ εἰς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ἐξεύρει τὰ μέσα τῆς διατηρήσεως μας καὶ βεβαίως ὅταν τὸ τέκνον πεινᾷ ὁ ζήτησις παρὰ τοῦ πατρὸς τροφὴν, ὅστις εἶναι ὑπόχρεως λόγῳ καθήκοντος λόγῳ φιλανθρωπίας, νὰ κτυπήσῃ ὅλας τὰς θύρας καὶ ζητήσῃ τροφὴν διὰ τὸ τέκνον του.

Κύπρος—ὡς ἐπονομάζω μετὰ 8 ἐτῶν εὐ—τυχίας σου, Κόλασις τῆς Ανατολῆς.

Κορυδαλλός.

ἈΝΟΙΞΙΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ

Καλῶς μάς ἤλθε, ἀνοιξί, τῆς φύσεως στολίδι, μὲ τὴν χρυσήν τὴ φορεσίαν καὶ τ' ἄνθη τὰ λαμπρά. Ὅταν νὰ κρατῇς θαυματουργὸν ἐς τὸ χέρι σου ριπίδι καὶ ἅμα τὸ παλῆς λαχταρεῖ ἡ γῆς ἀπὸ χαρᾶς.

Μόλις ἐφάνηκες καὶ ἰδοὺ μοσχοβολοῦν καὶ ἀνθίζουν τὰ μαρμαίμενα τὰ φυτὰ καὶ τὰ γυνὰ κλαδιά, καὶ τὰ πουλάκια χαριεπὰ φωνὰ καὶ οὐρούρια κλέβουν καὶ κελαιοῦν τὸν ἔρωτα πού ἔχουν ἐς τὴν καρδίαν.

Ὁ οὐρανὸς χαμογελά καὶ νέφη χρυσωμένα ὅταν κίλακες μαζεύονται ἐς τὴν πόρτα τῆς αὐγῆς, καὶ τ' ἀεράκι μὲ φτερά δροσάτα, μυρωμένα, φιλά, φιλά ἀχόρταγα τὰ λούλουδα τῆς γῆς.

Θαρρεῖς πῶς εἶναι σὲ χαρὰ ἡ φύσις καλεσμένη ἢ πῶς αὕτη πικνυρεῖται κανένα βασιλεῖα, καὶ τὸ γαρβρὸ κάθε στιγμῇ ὅς νύφην περιμένει καὶ ἀντιλαλοῦν ἐς τὸ σπῆτι τῆς μαγευτικῆς βιολεῖα.

Εἶναι ξεφάντωμα τῆς γῆς μεγάλο πανηγύρι, ἀδελφικὸ συμπόσιον πού τρέχει ὁ καθείς καὶ πίν' οὐράνιο κρασί ἐς ἀθάνατον ποτῆρι καὶ ὅλοι μαζὶ εὐφραίνονται πτωχοὶ καὶ βασιλεῖς.

Εἶναι αὐγὴ δλόχυρη, αὐγὴ τοῦ παρὰδεῖσου, αὐγὴ πού δίδει ὄνειρα ὁ ὕπνος τῆς γλυκιά.

Γύρε λοιπὸν, μαῦρη ψυχῇ, λίγο καὶ σὺ κοιμήσου ὕπνος γλυκὸς τὸν πόνο μαζὶ καμμιὰ φορὰ νικᾷ.

Ἡ ἀδελφὴ σου ἡ καρδιὰ ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ, ἐνῶ ἐκείνη χαίρεται, ἐσὺ γιατί θρηνεῖς;

Περί τῆς λουπῆς τῆς βλάβης, πού ἔχεις καὶ πού πάθης;

Περί τοῦ λείπει, τί ζητεῖς, καὶ δικτὶ πονεῖς;

—Ἀχ! πρὸ πολλοῦ ἡ ἀδελφὴ αὕτη μὲ βασανίζει.

μὲ τοὺς τρελλοὺς τῆς ἔρωτας καὶ τοὺς καύμοις τῆς γῆς! σὰν πεταλούδα πού φιλά καὶ τ' ἄνθη πιπιλίζει πῶς τὴν προσμένει θάνατος δὲν ξέρει ἡ δυστυχίς.

Ἐκείνη θέλει νὰ ἀγαπᾷ τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, πού ὅταν τὸν ἴσχιον φεύγουν καὶ σβύνουν ἐς τὴ γῆ, ἐγὼ νὰ μάθω ἔρωτῶ αὐτὰ πού εἰν' ἐμπρὸς μου Θεὸς ἡ τύχη τάπλασε, καὶ τί ἐστὶ ψυχῇ.

Τί εἶμαι; πόθεν ἔρχομαι; τί μέλλον μὲ προσμένει;

Γιατί ἀνάφτει μέσα μου ἀκοίμητη φωτιά;

ὅλο νὰ τρέξω προσπαθῶ καὶ βρίσκωμαι δεμένη καὶ φῶς νὰ ἴδω παιδεύομαι ἐς τὰ σκότῃ τὰ βαθεῖα!

Ναί, ἔλα τὰ ἐρώτησα τὰ πλάσματα τοῦ κόσμου, ἀπὸ τὸν γέρο Ὀλύμπο ὡς τὸ μικρὸ πτηνόν κανένα δὲν μ' ἀπήντησε, καὶ μόνη μου ἐντὸς μου ὅσα φάντασμα ἐς τὴν ἔρημον στενάζω καὶ θρηνώ.

Ὡ πόσαις φοραῖς ἔκλαψα σὲ μνήμα ἀγκυπημένο, ἴσως μ' ἀκούσουν μιὰ στιγμὴ τὰ ὄντα τὰ νεκρά, καὶ τὸ μυστήριον μου πού τὸ τρισεκαταραμένο, ἀλλὰ δὲν μ' ἀπεκρίθηκεν ἡ πέτρα ἡ σκληρά!

Καὶ σέ, ἀνοιξί, μάγισσα, πόλλαις φοραῖς σέ εἶδα, ἀλλὰ καὶ σὺ τὸ φοβερὸ δὲν μοῦπες μυστικόν.

Βαρέθηκα πλέον νὰ ζῶ χωρὶς καμμιὰ ἐλπίδα καὶ τοῦ θανάτου ἐδίψασα τὸν ὕπνο τὸ γλυκόν.

ἴσως ὁ ὕπνος μου αὐτὸς κίονος δὲν ὀνει, ἴσως ξυπνήσω μιὰ φορὰ ἐς τὸν Πλάστη μας ἐμπρὸς, καὶ ὅδ τοῦ κόσμου ἡ ψυχαίς ἀν ζοῦν ἐκεῖ πού πᾶνε ἡ μήπως καὶ αὐταὶ σβύνονται! ὅταν τοῦ πελάγ' ἀφρὸς.

Ἐν Ἀδρ]πόλει, τῇ 8 Μαρτίου 1887.

GUSTAVE LAFFON.

Λύσεις καὶ Λυτῆρες τῶν παρελθόντων

Τοῦ 116 ἀντίματος Ὀμβρός—Ἰμβρός. Λυτῆρες εἰ κ.κ. Μ. Ι. Εὐθύδουλος, Ι. Γ. Πηλαδάκης, Γ. Ν. Λανίτης.

Αἶνιγμα 117.

Τοῦ Αἰγαίου εἶμαι νῆσος, καὶ εὐφροσύνη ἴσως ἔκ τῶν βράχων μου δολίως ἐκρημνίσθη παρὲς ἡρώς ἂν τὸν τράχηλόν μου κόψης, ἐς ἄλλην νῆσον θὰ προσκόψης καὶ ἂν τὴν κάραν ταύτης λύτερ μεταβάλῃς πρὸ σου κεῖται ἀνὰ μαχητῆς γενναῖος φέρων ἀφθιτὸν τὸ κλέος.

Λευκωσία Α. Α.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Βοσκός τις ἐρωτηθεὶς πόσα πρόβατα εἶχε πρὸ 2 ἐτῶν, ἀπεκρίθη ὡς ἐξῆς: Ἐὰν εἰς ὅσα εἶχον πρόβατα προσθέσω ἔτι 1500, καὶ τὸ τρίτον τῶν ὅλων ὅσα εἶχον (ἅτινα ἦσαν ἑξέα), καὶ λογαριάσω τὸ ποσοῦν τῶν προβάτων ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἔλαβον 156,000 γρ. (πωλῶν ἐν τῷ διαστήματι τῶν 2 ἐτῶν, τὰ μὲν δέματα πρὸς 10 γρ., τὰς κεφαλὰς πρὸς 1 1/2

γρ., καὶ τὰς 20 ὀκ. κρέατος ἄς ἕκαστον πρόβατον ἐξόγιζε πρὸς 5 γρ. ἡ ὀκτ.) εὐρίσκω ὅτι τὰ πρόβατά μου ἦσαν 11,000. Ζητεῖται λοιπὸν πόσα ἦσαν τὰ τοῦ βοσκῶν πρόβατα, πόσα τὰ ἑξέα, καὶ πόσα ἔσφαξεν ἐν τῷ διαστήματι τῶν 2 ἐτῶν.

Λεύκαρε. Γ. Παπαδόπουλος.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΑ

Κρασία κατῆλθον ὁπωσοῦν ἀρκετὰ κατὰ τὸ ὀκταήμερον τοῦτο, ἀλλ' αἱ τιμαὶ σταθεραί. Χαρούτιον ἑκατὸν μαρκαὶ πρὸς εἰς τὰ 108 ὡς καὶ σῖτος εἰς τὰ 32—33 λιανικῶς.

κρασία καλῆς ποιότη.	γρ.	140—150
» συνήθης γερὰ	»	110—140
» κόκκινα	»	40—70
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἡ ὀκτ.	παραδ.	60—
Χαρούτια εἰς τὰς ἀποθήκας.	Γρ.	108—110

(Μὲ Λίραν Ἀγγλίας 132)

Εἰδοποιήσις.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ ὅτι εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖόν μου « ἡ Ἀλβιών » κείμενον παρὰ τὸν νέον δρόμον ἐν τοῖς κτήμασι Κύκκου ὑπ' ἀρ. 53 εὐρίσκονται γλυκίσματα διαφόρων εἰδῶν καλῶς κατεσκευασμένα, κομφέτα διὰ γάμους, λοκούμια διαφόρων εἰδῶν, σιρόπια ἐπίσης, καὶ πλείστα ἄλλα τῆς ζαχαροπλαστικῆς τέχνης. Αἱ τιμαὶ εἰνε λίαν συγκαταβατικά. Εἰς τοὺς προμηθευτάς μοι πελάτας πληρόνῳ ἀνάλογον τῆς ἀγορασθησομένης ποσότητος προμήθειαν.

Λευκωσία ΠΕΤΡΟΣ ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

ΤΗΣ « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τύμβιος.—Ἐν Λάρινα καὶ ὁ Κύριος Μ. Ὁρρανίδης.—Ἐν Βαρωνίᾳ ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης.—Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Πάρου ὁ Κ. Ι. Πηλαδάκης.—Ἐν Κυθρία ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Ἰω. Κυριακίδης.—Ἐν Λατίφῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶ.—Ἐν Τρικώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκά.—Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Δ. Ἠλιάδης διδάσκαλος Λιανορίτσου.—Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Ἰερωνυμίδης, Κωμοδότης.

Ἐν ΔΕ Τῷ Εἰσωτερικῷ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζιάνης.—Ἐν Καίρῳ ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαῖδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομοσχάκης.—Ἐν Τάντα ὁ Κύριος Ἀριστέλης Λοῖζου.—Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμμάτων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κ.κ. τὰ ὅποια ἐκτελεῖ τάχιιστα καὶ καλλίστα διὰ στοιχείων λαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς οἰκονομικὰς εὐρωπ. γλώσσας καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου « Σάλπιγγος »